

Р Е Ш Е Н И Е № 189
гр.Перник, 05 юни, 2015 г.
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети май през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 176/2015 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Н.А.Л. *** е предявил иск по чл. 1, ал. 1 и 2 и чл. 2, ал. 1, т. 5 от ЗОДОВ, срещу РДГ гр. Кюстендил с претенции за обезщетение за имуществени вреди: нереализирана печалба на 100 куб. м. дървесина – 7500 лева; изплатени предварително суми за товаро-разтоварна дейност на работници – рязане на 100 куб.м. дървесина – 1000 лева; обработка и цепене на 100 куб.м. – 1200 лева; забавено изпълнение по договор – 500 лева; пропуснатата печалба – 4000 лева. Претендира присъждане на обезщетение за неимуществени вреди – 1000 лева – уронване на престиж пред работници.

Конституирания ответник, по отношение на когото се предявяват исковете – Регионална дирекция по горите гр. Кюстендил, в писмено становище, чрез процесуален представител оспорва исковете и по основание и по допустимост. Претендира разноски.

Участващият в производството по ЗОДОВ прокурор от окръжна прокуратура Перник дава заключение да се уважат исковете на ищеца.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и ангажираните и представени доказателства по делото прие следното:

С НП № 244/13.V.2014 г., на зам. Директор на РДГ гр.Кюстендил е била ангажирана административно наказателната отговорност на ищеца по ЗГ за транспортиране на широколистна дървесина – 4 куб. метра без превозен документ. С решение на Районен съд Радомир, постановено по нах дело № 360/2014 г., оставено в сила с решение на Административен съд Перник, наказателното постановление е отменено. Според ищеца, отмяната на издадено срещу него наказателно постановление по реда на съдебния контрол за законосъобразност е основание да претендира репарирание на понесени от него имуществени вреди от издателя на НП – РДГ гр. Кюстендил.

Безспорно е, че РДГ е държавен орган на пряко подчинение на НАГ и може да се ангажира отговорността ѝ по ЗОДОВ.

В подкрепа на исковете, ищецът, върху когото е разпределена доказателствената тежест в този вид производства е представил следните неоспорими писмени доказателства: препис от съдебното решение на РС Радомир; препис от решението на касационен състав на Административен съд Перник; препис от отмененото НП; Договор за наем на булдозер – нямащ отношение към някоя от исковите претенции; търговско пълномощно – нямащо отношение към исковете; писмо до управителя на “Ник и Кар Форест” ЕООД, от директор на “ДГС Радомир”, за нарушаване на графика по

неустановен договор за доставка на дървесина от различни горски участъци /обекти №№ 1316 и 1327/ за период май-август, вкл. за 2014 г., без относимост към спора. Без значение за спора е представеното от ищеца постановление да се образува досъдебно производство.

В отговор към исковата молба, представителят на ответника възразява за основателността – предмет на исковете по чл. 203 от АПК, във вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не са отменени НП, а отменени по реда на АПК административни актове на държавен орган; липсва каквато и да е причинна връзка между претендираните вреди и отмененото НП. Не се сочат доказателства и не се иска ангажиране на такива.

От изложеното в исковата молба, от становището на процесуалния представител на ищеца в хода на съдебното производство, включително и от депозираното допълнително уточнение към исковата молба е видно, че се претендира обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди от отменено наказателно постановление на служители на РДГ гр.Кюстендил. В разпоредбата на чл. 2, ал.1, т. 5 от ЗОДОВ се предвижда отговорност за вреди, причинени на граждани от прилагане от съда на административна мярка, когато решението на този съд бъде отменено. Тази норма в конкретния случай е неприложима, тъй като няма правопораждащ факт, обстоятелствата по исковете не са свързани с такъв акт на съд, без значение от степента в йерархията, не може да има възможност да се претендират вреди, дори да са хаотично претендирани на това правно основание, което не се вменя в казуса.

Искът е допустим, като предявен от лице, претендиращо обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди в резултат на отменено, като незаконосъобразно наказателно постановление.

Съдът намира, че предявеният иск е неоснователен.

Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В настоящия случай се претендира обезщетение от отменено наказателно постановление и от незаконосъобразни действия на орган от системата на НАГ, във връзка със съставяне на акта за установяване на административното нарушение. За да се приеме в процеса, че искът е основателен и претендираното обезщетение е дължимо, следва ищецът да докаже наличието на следните, предвидени в специалния закон предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнението на административна дейност; 2. наличие на вреди от тях и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда.

Няма спор по делото, че наказателно постановление, с което на ищеца е наложено административно наказание по ЗГ, е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение. От последното не може да се ангажира отговорността по ЗОДОВ на регионалната дирекция.

В настоящия случай не е установена първата предпоставка на иска по чл. 1, ал.1, предл.1 от ЗОДОВ - наличие на незаконосъобразен административен акт, наличие на незаконосъобразни действия или бездействия на длъжностни лица при упражняване на административна дейност, които съгласно чл. 204, ал.4 от АПК се установяват от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Съставянето на АУАН и издаването въз основа на него на наказателно постановление са проявление на санкциониращата управленска дейност. В този случай органи от системата на държавната агенция, с вменена професионална компетентност по закон, издават актове с правораздавателен характер и не осъществяват типична административна дейност като административни органи. Всички наведени от ищеца фактически основания за причинените му вреди от незаконосъобразни действия на такива служители или конкретния държавен орган, са извършени в рамките на административно наказателното производство по установяване на административното нарушение и издаване на отмененото впоследствие наказателно постановление. За съдебния състав, според изложенията в исковата молба и уточнението, отнесени към доказателствата, ангажирани от ищеца, липсва правна аргументация в този ред, което на самостоятелно основание прави исковете неоснователни.

В теорията и практиката се налага становището, че наказателното постановление представлява правораздавателен акт, доколкото се издава от изрично оправомощени длъжностни лица и с него се упражнява властническото правомощие по налагане на административно наказание за установено по надлежния ред действие или бездействие, обявено от закона за административно нарушение съгласно чл. 6 от ЗАНН. Допълнителен аргумент в тази насока е предвиденият в ЗАНН специален ред за обжалването му пред районния съд като първа съдебна инстанция съобразно правилата на НПК, докато оспорването на законосъобразността на административните актове се извършва по реда на АПК. В тази връзка наказателното постановление не разкрива белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, поради което причинените от отмяната му като незаконосъобразно вреди не могат да се репарират по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Съгласно трайната и непротиворечива практика на ВАС, трето отделение дейностите по установяване на административно нарушение и издаване на наказателни постановления не попадат в приложното поле на уредената в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ административна дейност. Действията на контролиращи и санкциониращи органи във връзка с упражнението контрол спазване разпоредбите на Закона за горите не са по повод изпълнение на изпълнително - разпоредителна дейност на администрацията като елемент от фактическия състав на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, даваща право на ищеца да претендира присъждане на обезщетение за претърпени вреди. Макар издаден от административен орган, отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление не съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 203 АПК, поради което от същото не могат да се претендират вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. За наличие на конкретика и по посоченото правно основание по алинея втора на чл. 1 от ЗОДОВ в исковата молба не може да се мисли или разсъждава, тъй че и това основание е неотносимо за уважаването на която и да било от претенциите на ищеца. Издаването на наказателни постановления от административните органи е дейност по налагане на държавна административно наказателна репресия. Упражнявайки правомощията си по издаване на НП, административният орган действа като особена административно наказателна юрисдикция, а не като типичен административен орган в обичайния смисъл на понятието "административна дейност". Не характеристиката на органа като част от държавната администрация, а характеристиката на конкретната дейност, осъществена от този орган, съответно - характеристиката на отмененото като

незаконосъобразно наказателно постановление определят основателността на претенцията за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

По делото отделно от това не са установени и останалите, регламентирани в разпоредбата предпоставки. Липсва каквато и да било причинна връзка между отмененото НП и претендираните вреди, особено имуществените. Не се ангажираха и доказателства за уронения престиж на ищеца, според изложенията в исковата молба, както и следващото я уточнение.

По тези съображения настоящият състав намира, че искът следва да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен поради липсата на всички кумулативно предвидени в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ материалноправни предпоставки, обуславящи отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

Основателно е искането на представителят на ответника за присъждане на деловодни разноски, които съдът определя по реда на Наредбата за минимални адвокатски възнаграждения, важима при условията на материалния интерес на исковете в размер на 289 лв.

При този изход на делото за ищеца не се преклудира правото да търси присъждане на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди по общия исков ред на основание чл. 49 от ЗЗД, стига да е в състояние да проведе такъв състезателен процес.

Воден от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 203, ал. 1 от АПК, Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искове с правно основание чл. 1, ал. 1 и 2 и чл. 2, ал. 1, т. 5 от ЗОДОВ, предявен от Н.А.Л.,***, против Регионална дирекция по горите – Кюстендил.

Осъжда Н.А.Л.,*** да заплати на Регионална дирекция по горите – Кюстендил БУЛСТАТ 000261961, сумата 289 лв. - юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/